

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (โควิด-19) ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

Factors related to sexual behaviors during the 2019 coronavirus pandemic among university students in a selected university in

Chon Buri province

จันทรรัตน์ พงษ์พียะ¹ อรยา รสจันทร์¹ เสาวนีย์ ทองนพคุณ^{1*}

Jantarath Pongpeeya¹ Aoraya Roschan¹ Saowanee Thongnopakun^{1*}

*Corresponding author: saowaneehe@hotmail.com

(Received: October 12, 2021; Revised: November 22, 2021; Accepted: November 29, 2021)

บทคัดย่อ

ปัจจุบันมีการระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งเป็นปัญหาทางสุขภาพที่รุนแรงนำไปสู่การเจ็บป่วยและมีโอกาสเสียชีวิตได้ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวางเพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา จำนวน 394 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และหาความสัมพันธ์ของปัจจัยโดยใช้สถิติเชิงอนุมานด้วยการทดสอบไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.0 มีการแสดงออกทางเพศแบบรักต่างเพศ ร้อยละ 73.6 เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 44.9 มีทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางลบ ร้อยละ 74.4 มีความรอบรู้ด้านเพศในระดับดี ร้อยละ 58.9 และมีพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 40.6 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) มีดังนี้ 1) ปัจจัยนำ ได้แก่ สถานภาพการมีแฟน/คู่รัก ประสบการณ์การกอด ประสบการณ์การจูบ ประสบการณ์การเล้าโลม ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ทัศนคติทางเพศ ความรอบรู้ด้านเพศ 2) ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ บุคคลที่พหุอาศัยร่วม การเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และ 3) ปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลจากบุคคลรอบข้าง จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่งมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมเพื่อเพิ่มทัศนคติทางเพศและความรอบรู้ด้านเพศ เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศให้มีความเหมาะสม

คำสำคัญ: พฤติกรรมทางเพศ ความรอบรู้ด้านเพศ โควิด-19 วัยรุ่น

¹คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

¹Faculty of Public Health, Burapha University

Abstract

Currently, there is a coronavirus (COVID-19) outbreak that is a serious health problem leading to illness and death. This cross-sectional descriptive study aimed to determine the sexual behaviors and factors related to sexual behavior among university students in Chon Buri province during the 2019 coronavirus outbreak. An online questionnaire was used to collect data from 394 university students in July 2021. The data were analyzed using descriptive statistics, and a chi-squared test was used for correlation analysis. The results showed that 69% were female, 73.6% were heterosexual, 44.9% had sexual intercourse, 74.4% had a negative attitude toward sex, 58.9% had a good level of sexual health literacy during the COVID-19 outbreak, and 40.6% had inappropriate sexual behaviors. According to an association analysis of the factors related to sexual behaviors during the COVID-19 outbreak ($p < 0.05$) were as follows: 1) Predisposing Factors: having boy/girlfriend, experience hugging, experience kissing, foreplay experience, sexual intercourse, sexual attitude, and sexual health literacy; 2) Enabling Factors: cohabitant and access to sexual arousal; and 3) Reinforcing Factors: influencing people. In summary, these results showed that nearly half of the university students had inappropriate sexual behaviors during the COVID-19 outbreak. Therefore, universities and related organizations should have training activities to increase sexual attitude and sexual literacy for appropriate sexual behavior.

Keywords: Sexual behavior, Sexual health literacy, COVID-19, Adolescents

1. บทนำ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นเป็นปัญหาสำคัญของหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย⁽¹⁾ ส่งผลให้หน่วยงานต่าง ๆ ต้องใช้ทรัพยากรเพื่อการป้องกันและดูแลพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ⁽²⁾ อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของสรีระร่างกาย อารมณ์ และสังคม ทำให้วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ⁽³⁾ ซึ่งในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (โควิด-19) ที่มีการแพร่กระจายจากคนสู่คนผ่านทางสารคัดหลั่ง⁽⁴⁾ โดยวัยรุ่นเป็นกลุ่มสำคัญในการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในครั้งนี้⁽⁵⁾ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และสังคมนอกบ้านจึงทำให้วัยรุ่นบางส่วนมักมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง การพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน การดื่มแอลกอฮอล์และสิ่งเสพติด⁽⁶⁾ อีกทั้งวัยรุ่นยังมีร่างกายที่แข็งแรง เมื่อได้รับเชื้อโควิด-19 อาจทำให้ไม่แสดงอาการหรือมีอาการไม่รุนแรง วัยรุ่นจึงส่งต่อไวรัสไปยังผู้อื่นได้โดยไม่รู้ตัว⁽⁵⁾ นอกจากนี้หากวัยรุ่นมีการสัมผัสใกล้ชิด หรือหากมีเพศสัมพันธ์โดยขาดวิจระณญาณ อาจส่งผลให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การทำแท้ง และการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/เอดส์⁽⁷⁾ ทำให้ส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว สังคมรอบตัว ทั้งในเรื่องสุขภาพ การเรียน การประกอบอาชีพ เศรษฐกิจ และอื่น ๆ⁽⁸⁾

โดยจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีการติดเชื้อเป็นอันดับ 3 ของประเทศไทย โดยมีผู้ติดเชื้อโควิด-19 ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นและเยาวชนถึงร้อยละ 8.06⁽⁹⁾ นอกจากนี้ชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรม มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญระดับโลก และมีสถานบันเทิงซึ่งเป็นแหล่งนัดพบของวัยรุ่น⁽¹⁰⁾ สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลสำคัญที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ให้เหมาะสมต่อไป

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาที่ศึกษาแบบภาคตัดขวาง (Cross Sectional Descriptive Study) โดยประยุกต์ทฤษฎีแบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี

ประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จำนวน 24,116 คน⁽¹¹⁾

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งสิ้น 394 คน โดยใช้สูตรของ William G. Cochran⁽¹²⁾ ที่ความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$n = \frac{\frac{t^2 pq}{d^2}}{1 + \frac{1}{N} (\frac{t^2 pq}{d^2} - 1)}$$

โดยที่ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

N = จำนวนประชากร

t = ค่า t ในตาราง t ปกติกำหนดให้เท่ากับ 2.0

ค่าคงที่

p = โอกาสที่จะเกิด สูงสุดเท่ากับ 0.5

q = โอกาสที่จะไม่เกิด หรือเท่ากับ 1-p

d = ความคลาดเคลื่อนจากค่าพารามิเตอร์ที่ยอมรับได้ (0.05)

การสุ่มตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จำนวน 24,116 คน โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 74 คน กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 88 คน และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 232 คน (ดังแสดงในตารางที่ 1) โดยทำการเก็บข้อมูลในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวอย่างเข้าศึกษา (Inclusion criteria) คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี อยู่ในประเทศไทยเป็นเวลอย่างน้อย 1 ปี สมัครใจและยินยอมให้ความร่วมมือในการวิจัย เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวอย่างออกจากศึกษา (Exclusion criteria) คือ นักศึกษาอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป และ ไม่อยู่ศึกษาในช่วงเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 1 กลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งจังหวัดชลบุรี

กลุ่มสาขาวิชา	จำนวน ประชากร (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	4,525	74
กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	5,402	88
กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์	14,189	232
รวม	24,116	394

2.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 9 ส่วน จำนวน 94 ข้อ
ประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ดังนี้

1) ปัจจัยนำ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1
แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 12 ข้อ ส่วนที่ 2
แบบสอบถามทัศนคติต่อเรื่องเพศ จำนวน 10 ข้อ ใช้
ลักษณะข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
scale) โดยมีการแบ่งกลุ่มแบบอิงเกณฑ์ (Best, 1989)
แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ทัศนคติทางบวก และทัศนคติทางลบ
และส่วนที่ 3 แบบสอบถามความรู้ด้านเพศใน
สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสาย
พันธุ์ใหม่ 2019 ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การเข้าถึง
ข้อมูลสุขภาพ การเข้าใจข้อมูลสุขภาพ ประเมินและ
ตัดสินใจ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลสุขภาพ จำนวน 20 ข้อ
ใช้ลักษณะข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
scale) โดยมีการแบ่งกลุ่มแบบอิงเกณฑ์ (Best, 1989)
แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับดี ระดับปานกลาง และระดับ
ไม่ดี

2) ปัจจัยเอื้อ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 4
แบบสอบถามการเข้าถึงถุงยางอนามัย จำนวน 5 ข้อ ใช้
ลักษณะข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
scale) โดยมีการแบ่งกลุ่มแบบอิงเกณฑ์ (Best, 1989)
แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับดี ระดับปานกลาง และระดับ
ไม่ดี และส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงสิ่งกระตุ้น
อารมณ์ทางเพศ จำนวน 6 ข้อ ลักษณะข้อคำถามแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยมีการแบ่งกลุ่ม
แบบอิงเกณฑ์ (Best, 1989) แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับ
มาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย

3) ปัจจัยเสริม ประกอบด้วย 1 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 6
แบบสอบถามอิทธิพลจากบุคคลรอบข้าง ประกอบด้วย 3

ด้าน ได้แก่ เพื่อน แฟน/คู่รัก/คู่นอน และครอบครัว จำนวน
12 ข้อ ใช้ลักษณะข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating scale) โดยมีการแบ่งกลุ่มแบบอิงเกณฑ์ (Best,
1989) แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง
และระดับน้อย

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ จำนวน
10 ข้อ ใช้ลักษณะข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating scale) มี 4 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก น้อย น้อย
ที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ 10 – 19 คะแนน
อยู่ในระดับที่ไม่ดี 20 – 29 คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง
และ 30 – 40 คะแนน อยู่ในระดับที่ดี

2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)
ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ซึ่งผ่าน
ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความ
เหมาะสมของภาษา ความครอบคลุมของเนื้อหา ตลอดจน
การจัดเรียงลำดับความสอดคล้องของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ
3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความเห็นสอดคล้องกันโดยภาพรวม (Index
of Concurrence; IOC) เท่ากับ 0.55

2. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)
นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) โดยผู้วิจัยนำไป
ทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่เป็นกลุ่มที่มี
ลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้น
นำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยใช้วิธี
Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
ของทัศนคติต่อเรื่องเพศ 0.71 ความรอบรู้ด้านเพศใน
สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสาย
พันธุ์ใหม่ 2019 0.81 การเข้าถึงถุงยางอนามัย 0.76 การ
เข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ 0.85 อิทธิพลจากบุคคล
รอบข้าง 0.91 และพฤติกรรมทางเพศ เท่ากับ 0.70

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาในรูปแบบ
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด
และค่าต่ำสุด วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติเชิง
อนุมาน ได้แก่ การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test)

2.5 การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะส่งลิงค์แบบสอบถาม
ออนไลน์ในกลุ่มนักศึกษา และสื่อสังคมออนไลน์ เช่น
Facebook Twitter Instagram เป็นต้น จนได้ข้อมูล 394
ชุด ครบตามจำนวนที่กำหนด โดยทำการศึกษาในกลุ่ม
ตัวอย่างที่ยินดี ยินยอม เต็มใจ และสมัครใจที่จะเข้าร่วม
การศึกษาวิจัย การตอบแบบสอบถามออนไลน์ข้อมูลที่ได้รับ

จะเป็นข้อมูลปกปิดเป็นความลับ ผู้วิจัยเท่านั้นที่สามารถเปิดดูข้อมูลในระบบได้โดยใช้รหัสผ่าน

3. ผลการศึกษา

ประชากรที่ศึกษาคั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งสิ้น 394 คน โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษิตามทฤษฎีแบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model) ในขั้นที่ 4 ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมดังนี้

ปัจจัยนำ พบว่า ร้อยละ 69.0 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 73.6 เป็นรักต่างเพศ และ ร้อยละ 55.6 ไม่มีแฟน โดยส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ร้อยละ 61.2 และรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 74.6 มีการเรียน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม (n=394 คน)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจัยนำ		
เพศ		
หญิง	272	69.0
ชาย	122	31.0
การแสดงออกทางเพศ		
รักต่างเพศ	290	73.6
รักเพศเดียวกัน	41	10.4
รักสองเพศ	45	11.4
ไม่มีเพศ	18	4.6
สถานภาพการมีแฟน/คู่รัก		
มีแฟน	175	44.4
ไม่มีแฟน	219	55.6
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX)		
ต่ำกว่า 3.00 (0.00-2.99)	153	38.8
มากกว่า 3.00 (3.00-4.00)	241	61.2
(ค่าเฉลี่ย 3.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 ค่าต่ำสุด 1.93 ค่าสูงสุด 4.00)		
รูปแบบการเรียนรู้		
การเรียนการสอนในที่ตั้ง	4	1.0
การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์	294	74.6
การเรียนการสอนแบบผสมผสาน	96	24.4
ประสบการณ์และผลกระทบทางเพศในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา		
กอด		
เคย	272	69.0
ไม่เคย	122	31.0
จูบ		
เคย	218	55.3
ไม่เคย	176	44.7
เส้าโลม		
เคย	197	50.0
ไม่เคย	197	50.0

การสอนผ่านระบบออนไลน์ ด้านประสบการณ์ทางเพศ พบว่า ร้อยละ 69.0 เคยกอด ร้อยละ 55.3 เคยจูบ ร้อยละ 50.0 เคยเส้าโลม และ ร้อยละ 44.9 เคยมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้มากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างยังมีทัศนคติต่อเรื่องเพศทางลบ ร้อยละ 74.4 แต่มีความรอบรู้ด้านเพศในระดับที่ดี ร้อยละ 58.9

ปัจจัยเอื้อ พบว่า ส่วนมากร้อยละ 57.4 พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 37.1 พักอาศัยอยู่คนเดียว และ ร้อยละ 97.2 มีการเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในระดับที่น้อย – ปานกลาง

ปัจจัยเสริม พบว่า อิทธิพลจากบุคคลรอบข้างทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศน้อย ร้อยละ 53.0 (ดังแสดงในตารางที่ 2)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
การมีเพศสัมพันธ์		
เคย	177	44.9
ไม่เคย	217	55.1
ระดับทัศนคติต่อเรื่องเพศ		
ทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางลบ	293	74.4
ทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางบวก	101	25.6
ค่าเฉลี่ย 27.60 คะแนน ค่าสูงสุด 36 คะแนน ค่าต่ำสุด 19 คะแนน		
ความรู้รอบรู้ด้านเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019		
ระดับไม่ดี – ปานกลาง	162	40.1
ระดับที่ดี	232	58.9
ค่าเฉลี่ย 61.79 คะแนน ค่าสูงสุด 80 คะแนน ค่าต่ำสุด 43 คะแนน		
ปัจจัยเอื้อ		
ลักษณะที่พักอาศัย		
ที่พักภายในมหาวิทยาลัย	38	9.6
ที่พักภายนอกมหาวิทยาลัย	226	57.4
บ้าน	130	33.0
บุคคลที่พำนักอาศัยร่วม		
ไม่มี (พักคนเดียว)	146	37.1
เพื่อน	82	20.8
แฟน	38	9.6
พ่อแม่/ญาติ	128	32.5
การเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
ระดับมาก	11	2.8
ระดับน้อย-ปานกลาง	383	97.2
ปัจจัยเสริม		
อิทธิพลจากบุคคลรอบข้าง		
ระดับมาก	20	5.1
ระดับปานกลาง	165	41.9
ระดับน้อย	209	53.0

ตัวแปรตามด้านพฤติกรรมทางเพศในช่วงระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมร้อยละ 59.4 ในเรื่องท่าความสะอาดร่างกายตัวเองก่อนและหลังมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 87.1 รู้จักวิธีการป้องกันที่ถูกต้องเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 86.8 และมีเพศสัมพันธ์โดยการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 84.5 แต่อย่างไรก็ตามพบว่ากลุ่มบางส่วนมีพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 40.6 ในเรื่องเมื่อมีอารมณ์ทางเพศจะมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คูรัก/คูนอนมากกว่าสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ร้อยละ 40.8 กอด/จูบ กับแฟน/คูรัก/คูนอน ร้อยละ 36.5

และนัดพบกับแฟน/คูรัก/คูนอน ร้อยละ 27.6 (ดังแสดงในตารางที่ 3)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) มีดังนี้ 1) ปัจจัยนำ ได้แก่ สถานภาพการมีแฟน/คูรัก ประสบการณ์การกอด ประสบการณ์การจูบ ประสบการณ์การเล้าโลม ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ทัศนคติทางเพศ ความรอบรู้ด้านเพศ 2) ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ บุคคลที่พำนักอาศัยร่วม การเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และ 3) ปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลจากบุคคลรอบข้าง (ดังแสดงในตารางที่ 4)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามพฤติกรรมทางเพศในช่วงระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019

ระดับพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม	160	40.6
พฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม	234	59.4
(Mean 31.35 คะแนน Min 19 คะแนน Max 40 คะแนน)		

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในช่วงระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019

ตัวแปร	พฤติกรรมทางเพศในช่วงระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019		χ^2	p-value
	เหมาะสม จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เหมาะสม จำนวน (ร้อยละ)		
ปัจจัยนำ				
สถานภาพการมีแฟน/คู่รัก			15.281	<0.001
มีแฟน	85(48.6)	90(51.4)		
ไม่มีแฟน	149(68.0)	70(32.0)		
กอด			15.151	<0.001
เคย	144(52.9)	128(47.1)		
ไม่เคย	90(73.8)	32(26.2)		
จูบ			23.458	<0.001
เคย	106(48.6)	112(51.4)		
ไม่เคย	128(72.7)	48(27.3)		
เส้าโลม			18.563	<0.001
เคย	96(48.7)	101(51.3)		
ไม่เคย	138(70.1)	59(29.9)		
การมีเพศสัมพันธ์			20.814	<0.001
เคย	83(46.9)	94(53.1)		
ไม่เคย	151(69.6)	66(30.4)		
ทัศนคติต่อเรื่องเพศ			40.289	<0.001
ทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางลบ	147(50.2)	146(49.8)		
ทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางบวก	87(86.1)	14(13.9)		
ความรู้ด้านเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019			37.094	<0.001
ระดับไม่ดี – ปานกลาง	67(41.4)	95(58.6)		
ระดับที่ดี	167(72.0)	65(28.0)		
ปัจจัยเอื้อ				
บุคคลที่พักอาศัยร่วม			24.909	<0.001
ไม่มี (พักคนเดียว)	78(53.4)	68(46.6)		
เพื่อน	56(68.3)	26(31.7)		
แฟน	11(28.9)	27(71.1)		
พ่อแม่/ญาติ	89(69.5)	39(30.5)		
การเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ			10.794	<0.001
ระดับมาก	2(15.4)	11(84.6)		
ระดับน้อย - ปานกลาง	232(60.9)	149(39.1)		
ปัจจัยเสริม				
อิทธิพลจากบุคคลรอบข้าง			7.063	0.029
ระดับมาก	11(55.0)	9(45.0)		

ตัวแปร	พฤติกรรมทางเพศในช่วงระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาด โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019		χ^2	p-value
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับปานกลาง	86(52.1)	79(47.9)		
ระดับน้อย	137(65.6)	72(34.4)		

4. อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี เพื่อประเมินพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งผลการศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์กับปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเพียง ร้อยละ 59.4 เมื่อพิจารณาถึงข้อคำถามพฤติกรรมทางเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อมีอารมณ์ทางเพศจะมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คูรัก/คูนอนมากกว่าสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ร้อยละ 40.8 นอกจากนี้ยังมีการกอด/จูบกับแฟน/คูรัก/คูนอน ร้อยละ 36.5 และนัดพบกับแฟน/คูรัก/คูนอน ร้อยละ 27.6 โดยพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง เมื่ออยู่ด้วยกันสองต่อสอง ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์⁽¹³⁾ ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของโสภิสุตา วิบูลย์พันธุ์ ที่สถานการณ์ปกติพบว่าพฤติกรรมทางเพศที่วัยรุ่นส่วนมากจะปฏิบัติกัน ๑ ครั้ง ได้แก่ อยู่ตามลำพังกับแฟน/คูรักสองต่อสอง ไปเที่ยวในเวลากลางคืน และดื่มเหล้าหรือของมีเมา⁽¹⁴⁾ ถึงแม้ว่าในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 กลุ่มตัวอย่างจะมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม หากยังมีการปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศเมื่อมีโอกาส นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์⁽⁸⁾

ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ด้านสถานภาพการมีแฟน/คูรัก ทั้งนี้เนื่องจากจากการมีแฟน/คูรักทำให้วัยรุ่นอาจมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คูรัก ซึ่งนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้⁽¹⁵⁾ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของซอลาห์ เติงมาซา และคณะ ที่พบว่าการมีคูรักมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยการมี

คูรักจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ เนื่องจากมีการใกล้ชิดกันและวัยรุ่นเป็นวัยที่มีแรงขับทางเพศมาก ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงที่ไม่พึงประสงค์⁽³⁾

ด้านประสบการณ์ทางเพศในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาที่เคยกอด เคยจูบ เคยเล้าโลม เคยมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยกอด เคยจูบ เคยเล้าโลม เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยกอด ไม่เคยจูบ ไม่เคยเล้าโลม ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการอยากรู้อยากลอง และปัจจุบันมีการเข้าถึงสื่อได้ง่าย และการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับ และครอบครัวอาจที่จะพูดถึงเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นไม่ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง จำเป็นที่จะต้องศึกษาจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน⁽¹⁶⁾ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของปิยะนันท์ ลิ้มเรืองรอง และคณะ ที่พบว่าวัยรุ่นที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปกป้องสุขภาพทางเพศ โดยวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์จะมีการยอมรับต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติเป็นเรื่องที่น่าทดลองทำ จึงทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์⁽¹⁷⁾

ด้านทัศนคติต่อเรื่องเพศ พบว่า ทัศนคติต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางลบมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางบวก ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีความรู้สึกรู้สึกผิด ความเชื่อ ความเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศในทางที่ไม่ดีไม่ถูกต้อง สามารถส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม⁽¹⁸⁾ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของมาศฤดี ศรีวิเศษ และคณะ ที่พบว่าเจตคติมีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เนื่องจากวัยรุ่นมีการยอมรับ มีความคิดเห็น มีความรู้สึก มีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นเรื่องปกติ⁽¹⁹⁾

ด้านความรู้ด้านเพศ พบว่า ความรู้ด้านเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ด้านเพศในระดับไม่ดี-ปานกลาง มีพฤติกรรม

ทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากกว่าผู้ที่มีความรอบรู้ด้านเพศในระดับที่ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีความสามารถในการเข้าถึง เข้าใจ ตัดสินใจ และประยุกต์ใช้ข้อมูลเรื่องพฤติกรรมทางเพศไม่ได้ไม่ถูกต้อง อาจทำให้เข้าใจผิดและปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nutbeam D. ที่ว่าความรอบรู้ด้านสุขภาพมีอิทธิต่อพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งหากมีความรอบรู้สุขภาพที่ไม่ดีจะส่งผลให้พฤติกรรมสุขภาพที่ไม่ดี⁽²⁰⁾ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิระภา ขำพิสุทธิ์ ที่พบว่าความฉลาดทางสุขภาพโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ เนื่องจากความฉลาดทางสุขภาพอยู่ในระดับที่สูงส่งผลให้มีความสามารถในการใช้เหตุผล มีการวิเคราะห์ที่ดีจึงส่งผลให้มีสุขภาพที่ดี⁽²¹⁾

ปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ด้านบุคคลที่พักอาศัยร่วม พบว่า บุคคลที่พักอาศัยร่วมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยร่วมกับแฟนจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากกว่าผู้ที่พักอาศัยคนเดียว พักอาศัยร่วมกับเพื่อน และพ่อแม่/ญาติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพักอาศัยร่วมกับแฟนทำให้มีปัจจัยและสถานการณ์ต่าง ๆ นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ หรือพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ กับแฟน/คูรักได้ง่าย เนื่องจากเป็นพื้นที่ส่วนตัวไม่มีผู้ปกครองคอยสอดส่องดูแล⁽²²⁾ ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของศรณ นุชประสพ ที่พบว่า ลักษณะการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เนื่องจากการเรียนและการทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน ทำให้มีการชักชวนกันทำกิจกรรมอื่นต่อได้ ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ⁽²³⁾

ด้านการเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า การเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในระดับมาก มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากกว่าผู้ที่มีการเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในระดับน้อย-ปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันวัยรุ่นมีการเข้าถึงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยเฉพาะสื่อออนไลน์ได้ง่าย การคบเพื่อนที่มีการชักชวนกันเที่ยวสถานบันเทิง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการดูสื่อลามกเอื้อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม⁽²⁴⁾ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอัครวัฒน์ รัตริสวัสดิ์ และศุภฤกษ์ โพธิ์ไพรัตน์ ที่พบว่าพฤติกรรมการสื่อสารมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจากการเข้าถึงสื่อและเทคโนโลยีมี

ต่าง ๆ ได้ง่าย ทำให้สามารถค้นหาและรับข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็ว ซึ่งเชื่อมโยงไปถึงสื่อทางเพศ การพูดคุย นัดเจอ ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม⁽¹⁶⁾

ปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อิทธิพลจากบุคคลรอบข้างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอิทธิพลจากบุคคลรอบข้างในระดับปานกลางจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากกว่าผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากบุคคลรอบข้างในระดับมากและระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ได้รับแรงกระตุ้นจากพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม จากการพบเจอ หรือการชักชวน ไม่ว่าจะมาจากเพื่อน แฟน/คูรัก/คนนอน หรือครอบครัว สามารถเป็นแรงจูงใจให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมตามได้⁽²⁵⁾ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัครวัฒน์ รัตริสวัสดิ์ และศุภฤกษ์ โพธิ์ไพรัตน์ ที่พบว่า ครอบครัวและกลุ่มเพื่อนส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ เนื่องจากการสังเกตและจดจำพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากครอบครัว และกลุ่มเพื่อน ทำให้มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์⁽¹⁶⁾

5. สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาในสถานการณ์ที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (โควิด-19) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีความรอบรู้ด้านเพศในระดับที่ดีแต่ยังไม่เพียงพอ ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีทัศนคติต่อเรื่องเพศในทางลบ ดังนั้นสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง ครบถ้วน และจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างมีความรอบรู้ด้านเพศที่ดียิ่งขึ้น สามารถที่จะประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างทัศนคติทางบวกต่อเรื่องเพศ ซึ่งนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศที่ดีและยั่งยืนต่อไป ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมุ่งเน้นที่จะศึกษาพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มนักศึกษาที่มีแฟน/คูรักและเคยมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากพฤติกรรมทางเพศโดยเฉพาะพฤติกรรมการสวมถุงยางอนามัยในขณะมีเพศสัมพันธ์มักจะมาจากความยินยอมของทั้ง 2 ฝ่าย และควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพในกลุ่มนักศึกษาที่มีแฟน/คูรักและเคยมีเพศสัมพันธ์เพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมทางเพศได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น

6. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ใน จังหวัดชลบุรีทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

7. เอกสารอ้างอิง

1. World Health Organization. What works to improve young people's sexual and reproductive health [online]. [cited 2021 Feb 5]. Available from: <https://www.who.int/reproductivehealth/topics/adolescence/what-works-ASRR/en/>.
2. ปัญญกรินทร์ หอยรัตน์, ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. วัยรุ่นไทยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี 2560; 2: 173-82.
3. ซอลาส เด็งมาซา, ปุญญพัฒน์ ไชยเมล์, สมเกียรติยศ วรเดช. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในอำเภอแห่งหนึ่งของจังหวัดภาคใต้ตอนกลาง. วารสารวิชาการสาธารณสุขชุมชน 2562; 1: 14-28.
4. องค์การอนามัยโลก. สถานการณ์การติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ทั่วโลก [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2564]. แหล่งข้อมูล : <https://covid19.who.int/?fbclid=IwAR31XKcc44D5Ekqncv6uh9bXE1Rr1ivHkRfjqU5NtOLikXJP1YdDLHT5lso>.
5. World Health Organization. Coronavirus disease (COVID-19): Adolescents and youth [online]. [cited 2021 Feb 5]. Available from: <https://www.who.int/news-room/questions-and-answers/item/coronavirus-disease-covid-19-adolescents-and-youth>.
6. อวาทิพย์ แว. ปัจจัยด้านครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครยะลา (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ภาควิชาสร้างเสริมสุขภาพ, คณะศึกษาศาสตร์. ปี ต น นี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2550.
7. อุดชัย มัณยานนท์, จินตนา สรายุทธพิทักษ์. ผลการใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์เรื่องเพศศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 2.

วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2563; 3: 428-42.

8. ศิวานิตย์ ทองคำดี, ฉวีวรรณ บุญสุยา, เสาวนีย์ ทองนพคุณ, สาวิตรี วิษณุโยธิน. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม. วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา 2563; 1: 85-98.
9. กระทรวงสาธารณสุข. แนวโน้มผู้ติดเชื้อ ตามมิติต่างๆ ด้านประชากร จังหวัด: ชลบุรี [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 1 ธ.ค. 2564]. แหล่งข้อมูล: <https://ddc.moph.go.th/covid19-dashboard/?dashboard=select-trend-line>
10. จิตติกันต์ บัวรอด, ชิตชนก แก้วพรรณนา, เสาวนีย์ ทองนพคุณ, สาวิตรี วิษณุโยธิน. การรับรู้สุขภาพทางเพศเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาในจังหวัดชลบุรี. วารสารการแพทย์และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2563; 1: 68-76.
11. ระบบการศึกษา. จำนวนนิสิตปัจจุบัน [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2564]. แหล่งข้อมูล: http://reg.buu.ac.th/document/CurrStu/CurrALLan29012564_2_2563.pdf
12. บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์; 2553. 512.
13. จุฑาทิ กมลพรมงคล, สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์, วรุดิ เพ็งพันธ์. การสร้างเสริมสุขภาพทางเพศสำหรับวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมเสี่ยง. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 2563; 53: 74-85.
14. ไศริสุตา วิบูลย์พันธุ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). ภาควิชาการสร้างเสริมสุขภาพ, คณะสาธารณสุขศาสตร์. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2560.
15. เนตรนภา พรหมมา. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. วารสารวิชาการสาธารณสุข 2564; 1: 5-13.
16. อัครวัฒน์ ราตรีสวัสดิ์, ศุภฤกษ์ โพธิ์ไพรัตน์. พฤติกรรม การสื่อสารและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนยุคดิจิทัลในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. วารสารการสื่อสารมวลชน 2564; 1: 26-51.

17. ปิยะนันท์ ลิ้มเรืองรอง, รวมพร คงกำเนิด, วารุณี เกตุอินทร์, ศิริอร สีนุ. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมความเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์การรับรู้ความเสี่ยงปัญหาสุขภาพทางเพศและการปกป้องสุขภาพทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษา. วารสารพยาบาลศาสตร์ 2560; 4: 33-48.
18. พรพิมล ช้างเนียม, ณัฐริกา หอมรีน, ชลธิชา ดัชฎยาวัตร, พิมลพรรณ ดีเมฆ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดกำแพงเพชร. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 2562; 6: 929-41.
19. มาศฤดี ศรีวิเศษ, สมบัติ ท้ายเรือคำ, บังอร กุมพล. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 2 จังหวัดศรีสะเกษ. วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2559; พิเศษ: 247-57.
20. Nutbea D. The evolving concept of health literacy. Social science & medicine 2008; 12: 2072-8.
21. จิระภา ขำพิสุทธิ์. ความฉลาดทางสุขภาพและพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์. วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2561; 1: 67-78.
22. ชูมาภรณ์ ฝาชัยภูมิ. เพศวิถีศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น; 2559. 256.
23. กษศรณ นุชประสพ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2562; 1: 28-43.
24. กษศรณ นุชประสพ, สุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ. ความสัมพันธ์ของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบและความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. วารสารปัญญาวิวัฒน์ 2563; 3: 284-99.